

В'язницям – свободу!
Для чого приватизувати
виправні заклади?

стор. **4**

Як у Сватовому
працює служба пробації?

стор. **5**

«Пам'ятаю слова священника...»

стор. **6**

Закон і обов'язок

№ 12 / 3506

ВІВТОРОК, 13 ЛИПНЯ 2021 РОКУ

zio@kvs.gov.ua

■ МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Денис Малюська відвідав виправну установу у Вільнюсі

У РАМКАХ УЧАСТІ У ІV МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ З ПИТАНЬ РЕФОРМ В УКРАЇНІ (М. ВІЛЬНЮС, ЛИТОВСЬКА РЕСПУБЛІКА) МІНІСТР ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ ДЕНИС МАЛЮСЬКА РАЗОМ З КОЛЕГОЮ МІНІСТРОМ ЮСТИЦІЇ ЛИТОВСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ЕВЕЛІНОЮ ДОБРОВОЛЬСЬКОЮ ВІДВІДАВ ВИПРАВНУ УСТАНОВУ У М. ВІЛЬНЮС (VILNIUS CORRECTION HOUSE) ТА ОЗНАЙОМИВСЯ З ЛИТОВСЬКОЮ СИСТЕМОЮ ВИКОНАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПОКАРАНЬ, ПОВІДОМЛЯЮТЬ НА САЙТІ МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ.

«Ми продовжуємо активно працювати над створенням у Литві пенітенціарної системи європейського зразка, використовуючи механізми ресоціалізації засуджених та їх подальшої ефективної реінтеграції в суспільство», - відзначила Міністр юстиції Литовської Республіки.

В свою чергу Денис Малюська поінформував литовських колег про основні пріоритети розвитку пенітенціарної системи України та забезпечення належних умов тримання під вартою відповідно до найкращих міжнародних стандартів.

«Запроваджено проєкт «Платні камери в СІЗО», засудженим надається можливість доступу до мережі Інтернет, розпочата оптимізація існуючих в'язниць і приватизація законсервованих в'язниць, впроваджується низка пілотних проєктів, спрямованих на покращення доступу ув'язнених до медичних послуг, їх лікування та реабілітації», - зазначив Міністр юстиції України.

Серед іншого сторони також обговорили питання щодо розбудови пенітенціарної інфраструктури, застосування альтернативних позбавленню волі видів кримінальних покарань, створення

належних умов тримання засуджених в установах виконання покарань та інше.

Під час відвідування центру ресоціалізації ув'язнених (half-way house) пані Добровольська розповіла про досвід Литви щодо застосування ефективного інструментарію для ресоціалізації засуджених та запровадження дієвого механізму підготовки засуджених до звільнення та життя поза межами виправного центру.

Досягнуто домовленості продовжувати обмін досвідом у пенітенціарній сфері з метою вивчення та подальшого впровадження найкращих європейських практик та стандартів у цій сфері.

«Враження – дуже позитивні, установа сфокусована на реабілітації засу-

джених, створені дуже непогані умови перебування, - поділився Міністр юстиції своїми враженнями від візиту на своїй сторінці у Фейсбук. - Працівники отримують пристойну заробітну плату. Із цікавих практик – half-way house: по суті, спеціальний, контрольований пенітенціарною системою безкоштовний гуртожиток для осіб, які звільняються з в'язниці та працевлаштовуються. Здається жоден з «випускників» цього закладу у Литві повторних злочинів не вчиняв. Надати житло і тримати в полі зору набагато дешевше і безпечніше, аніж чекати рецидивного злочину і знову утримувати людину у в'язниці».

Юлія СЕРЕДА

■ НА ВАРТІ

Громадяни ні перед чим не зупиняються, щоб доставити заборонене в установи виконання покарань...

Невдала спроба

Так, в Харківському слідчому ізоляторі, під час догляду передачі, яка надійшла ув'язненому Л., від громадянки П., в середині пачки з чаєм було виявлено два поліетиленові згортки з речовиною, зеленого кольору, рослинного походження, зовні схожою на наркотичний засіб. За даним фактом проводиться перевірка.

Хитрощі осіб не пройшли

У результаті відпрацювання оперативної інформації співробітниками Рівненського слідчого ізолятора спільно з працівниками патрульної поліції поблизу дільниці №4 установи було затримано громадянина, який намагався здійснити перекид пакунку через основну огорожу, в якому знаходились таблетки з надписом «Бупренорфін гідрохлорид» п'ять штук.

Поблизу цієї ж дільниці працівники установи спільно з співробітниками патрульної поліції затримали громадянина, який намагався здійснити перекид пакунку через основну огорожу, в якому знаходились два блистери таблеток з надписом «Бупренорфін гідрохлорид» п'ятдесят штук. На місце події прибула слідчо-оперативна група, яка вилучила заборонені предмети та здійснила першочергові слідчі дії. Триває слідство.

Що знайшли у засудженого

Оперативна група Городоцького виправного центру №131 здійснила огляд посылки, яка надійшла на адресу засудженого С. У тубику з-під медичного засобу «Фастум гель», було виявлено поліетиленовий згорток із невідомою речовиною зовні схожою на наркотичну. Наразі проводиться подальша перевірка.

Спрацювали оперативно

У Снігурівській виправній колонії №5 попереджено спробу доставки заборонених предметів до охороняємої зони. Так, у посылці, що надійшла на ім'я засудженого Д., було виявлено та вилучено грошові кошти в розмірі 500 гривень, які були заховані в кросівках під устілкою. За даним фактом проводиться перевірка.

Мобільки вилучили

Завдяки професіоналізму співробітників Дар'ївської виправної колонії №10 було попереджено спробу доставки заборонених предметів на територію охороняємого об'єкту. До установи надійшов сигнал про перекид на внутрішню заборонену зону установи №2. При прибутті чергової зміни на місце події, було виявлено пакунки, обмотані клейкою стрічкою, під час догляду яких виявлено три мобільні телефони.

За передачу забороненого відповідати

В ході опрацювання оперативної інформації, оперативним відділом Херсонського слідчого ізолятора під час догляду посылки, яка надійшла на ув'язненого М. від громадянина Г., було виявлено та вилучено один мобільний телефон, який було сховано потаємним шляхом в пачці бинту, одна пластикова пляшка води об'ємом два літра, в якій знаходилась прозора речовина з явним запахом алкоголю та ножиці.

Вилучили заборонене

Оперативно спрацювали співробітники оперативного відділу Арбузинської виправної колонії №83. Громадянин Л. намагався здійснити перекид пакунку на охороняєму територію установи. Під час огляду оперативними працівниками установи поліетиленового пакету, всередині було виявлено щільно обмотаний скотчем пакунок з наркотичною речовиною сіро-зеленого кольору з специфічним запахом та чотири мобільні телефони.

Уляна ГОРУК

■ РОБОЧИЙ ВІЗИТ

Керівники проінспектували установи

Цими днями начальник Департаменту з питань виконання кримінальних покарань підполковник внутрішньої служби Сергій Гречанюк з начальником державної установи «Генеральна дирекція кримінально-виконавчої служби України» Юрієм Стеценком у супроводі начальника установи майора внутрішньої служби Євгена Соболева здійснив обхід об'єктів ДУ «Північна виправна колонія (№ 90)».

Особливу увагу приділено виконанню ремонтних робіт будівлі дільниці слідчого ізолятора (№1) установи.

За результатами відвідування установи начальником департаменту наголошено на необхідності приділення адміністрацією установи належної уваги додержанню вимог кримінально-виконавчого законодавства.

Цього ж дня керівники Сергій Гречанюк та Юрій Стеценко у супроводі начальника установи полковника внутрішньої служби Олександра Кошово-

го здійснили обхід об'єктів ДУ «Голопристанська виправна колонія (№ 7)». Особливу увагу приділено виконанню ремонтних робіт з реконструкції та завершенню будівництва лікувального корпусу, модернізації периметру установи та умовам тримання засуджених. За результатами відвідування установи начальником Департаменту наголошено на необхідності приділення адміністрацією установи належної уваги по виконанню поставлених завдань в другому півріччі 2021 року.

Наш кор.

■ МОВОЮ ЦИФР

Заробили понад 4 мільйони!

4 335 305 ГРН ЗАРОБИЛИ СЛІДЧІ ІЗОЛЯТОРИ УКРАЇНИ ЗАВДЯКИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПЛАТНИХ КАМЕР.

До позначки у 2,5 млн грн за користування платними камерами наближається Київський слідчий ізолятор – 2 млн 349 тис. грн. Це найбільша сума, яку було зароблено в рамках реалізації пілотного проекту.

Нагадаємо, що усі кошти, зароблені в ході експериментального проекту, спрямовуються на відновлення безоплатних камер слідчих ізоляторів.

Загалом нині камери з поліпшеними умовами перебування відкрито у 27 СІЗО по всій Україні.

ЮВІЛЕЙ

Установі – 60!

9 ЛИПНЯ 2021 РОКУ НА ТЕРИТОРІЇ С. НОВА ЗБУР'ІВКА В ПРИМІЩЕННІ АКТОВОЇ ЗАЛИ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ, ЗА СПРИЯННЯМ СТАРОСТИ НОВОЗБУР'ІВСЬКОГО СТАРОСТИНСЬКОГО ОКРУГУ ГОЛОПРИСТАНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ НАТАЛІЇ КАБАКОВОЇ, ПРОВЕДЕНО УРОЧИСТИЙ КОНЦЕРТ З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ 60-Ї РІЧНИЦІ ЗІ СТВОРЕННЯ ГОЛОПРИСТАНСЬКОЇ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ № 7.

На заході були присутні начальник Департаменту з питань виконання кримінальних покарань підполковник внутрішньої служби Сергій Гречанюк, начальник державної установи «Генеральна дирекція кримінально-виконавчої служби України» Юрій Стеценко, керівництво управління забезпечення діяльності в південному регіоні Департаменту з питань виконання кримінальних пока-

рань, начальники установ виконання покарань Херсонської області, пенсіонери та співробітники установи та почесні гості.

На початку урочистого відкриття концертної програми, начальник установи полковник внутрішньої служби Олександр Кошовий зазначив:

– Ювілейна дата 60 років – це вік установи, яка вже відбулася. Все досягнуто завдяки, передачі знань від

ветеранів до молоді та колективу одностудійців. Праця персоналу установи не має героїчного пафосу та романтики, але є необхідною оскільки забезпечує захист суспільства від правопорушників, профілактику та попередження повторних злочинів, допомагає громадянам які порушили закон, повернутися до нормального життя. Професійна діяльність персоналу пов'язана з постійним ризиком та значним психічним навантаженням. При цьому вона потребує не лише мужності й витримки, але й людяності й доброти. Пріоритетними напрямками роботи державної установи «Голопристанська виправна колонія (№ 7)» є покращення комунально-побутових умов для засуджених та умов несення служби особовим складом.

Під час проведення концерту було заохочено та нагороджено відомчими заохочувальними відзнаками та медалями почесних ветеранів та пенсіонерів установи, продемонстровано історію становлення установи в короткому фільмі, залучено талановиті танцювальні гуртки та солістів регіону.

У цей святковий день начальник установи полковник внутрішньої служби Олександр Кошовий побажав довгих років життя, здійснення всіх планів, мрій та побажань, щоб підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності працівників були міцне здоров'я та благополуччя, а кожен день відкривав для вас нові досягнення та здобутки.

Наш кор.

ФОТОФАКТ

Цими днями мобільна бригада з імунізації КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги №2» Шевченківського району міста Києва в адміністративній будівлі Міністерства юстиції України проводилося щеплення від COVID-19 персоналу ДКВС України та медичних працівників ЦОЗ ДКВС України, які виявили бажання вакцинуватися.

Щеплення здійснювалося вакциною CoronaVac. Загалом щеплено 256 осіб. Несприятливі події після імунізації не зареєстровано.

Щиро вдячні за проведення вакцинації мобільній бригаді з імунізації КНП «Центр первинної медико-санітарної допомоги №2» Шевченківського району міста Києва.

Наш кор.

Два тижні в Україні триває додаткова сесія зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання, здобутих на основі повної загальної середньої освіти в 2021 році.

Відповідно до угоди про співробітництво, укладеної 16.02.2021р. між Департаментом з питань виконання кримінальних покарань та Українським центром оцінювання якості освіти, участь в додатковій сесії приймають засуджені та ув'язнені, які перебувають в установах Державної кримінально-виконавчої служби України.

Для складання тестів кожен учасник мав можливість обрати не більше чотирьох предметів шкільного курсу: українська мова, українська мова та література, історія України, математика, біологія, хімія, фізика, географія, англійська мова, німецька мова, іспанська мова, французька мова.

Після успішного складання тестів абітурієнти можуть вступити до закладів вищої освіти України.

Наталія ЖОВТЕНКО

Карта поширення коронавірусу

в установах ДКВС, на території яких діють структурні підрозділи ЦОЗ ДКВС України станом на 12.07.2021

СТАТИСТИКА

Епідемічна ситуація щодо стану захворюваності на COVID-19

Станом на 12 липня 2021р. нових випадків не виявлено. В установах виконання покарань та слідчих ізоляторах, на території яких функціонують структурні підрозділи Центру охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України зареєстровано 3057 випадків на COVID-19. З них 302 ув'язнених, 745 засуджених, 1779 працівників ДКВС України, 231 працівник ЦОЗ ДКВС України. Одужало – 2964 особи, з них: 292 ув'язнених, 733 засуджених, 1716 працівників ДКВС та 223 працівники ЦОЗ ДКВС України. Продовжують отримувати лікування та перебувають на лікарняному з підтвердженим діагнозом COVID-19: 9 ув'язнених, 8 засуджених, 58 працівників ДКВС та 7 працівників ЦОЗ ДКВС України.

Летальних випадків – 11, з них: 1 ув'язнений, 4 засуджених, 5 працівників ДКВС України та 1 працівник ЦОЗ ДКВС України.

09.07.2021 проведено 235 щеплень проти COVID-19. Першу дозу вакцини отримали 41 особа, з них 14 медичних працівників, 37 персонал ДКВС, 20 засуджених. Другу дозу вакцини отримали 164 особи, з них 19 медичних працівників, 145 персонал ДКВС. Від початку кампанії щеплено 6657 осіб, з них 556 медичних працівників, 4492 персонал ДКВС, 1352 засуджених, 257 ув'язнених.

Отримали дві дози вакцини 2441 особа, з них 166 медичних працівників та 2218 персонал ДКВС, 57 засуджених.

Прес-служба ЦОЗ

■ З ПЕРШИХ ВУСТ

Олена ВИСОЦЬКА: «В'язниця сьогодні — це школа злочинності»

НА УТРИМАННЯ ОДНОГО ЗАСУДЖЕНОГО У ТЮРМІ НА РІК ДЕРЖАВА ВИДІЛЯЄ 130 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ, НА ПРОБАЦІЇ — ВСЬОГО 10 ТИСЯЧ

Більше 30% засуджених в Україні потрапляють до в'язниці за злочини, так чи інакше пов'язані з незаконним обігом наркотичних речовин. При цьому на утримання одного засудженого, який перебуває за ґратами, на рік держава виділяє 130 тисяч гривень. Якщо ж людина залишається на волі і відбуває покарання за програмою пробації, то витрати значно менші — всього 10 тисяч на рік.

Статистика показує: люди, які відбули покарання на пробації, в рази менше скоюють повторні злочини порівняно з тими, хто відбув покарання у в'язниці. І справа не лише в малозначності злочинів, за якими ця пробація застосовується.

«В'язниця сьогодні — це школа злочинності. Це місце, де вчиняються безпосередньо в самій в'язниці злочини, і звичайно, людина, яка випала з нашого нормального життя, серед того оточення, яке отримує у в'язниці, вона може стати більш небезпечною, і фізично, і морально

нездоровою. Тому задача мінімізувати ці ризики тим, щоб менше потрапляли до в'язниці, а вже друге питання — як працювати з тими, хто потрапив до в'язниці, хто дійсно небезпечний для нас і на певний час може і має бути ізолюваний», — розповіла заступник Міністра юстиції України Олена Висоцька.

Показовий факт: засуджених у в'язниці вдвічі менше, ніж тих, хто відбуває покарання за програмою пробації — 30 тисяч проти 60-ти. І це хороша тенденція, зазначають експерти. А вже чимало засуджених свідчать про те, що їхнє життя було б абсолютно іншим, якби після скоєння злочину була альтернатива тюремному покаранню, наголосила керівниця ГО «Пенітенціарна ініціатива» Олена Герман.

Наркоманія — це хвороба, а отже, потребує належного лікування. Однак надавати якісну медичну допомогу у місцях позбавлення волі неможливо. Натомість є купа підтверджень і доказів того, що за ґратами люди

продовжують вживати наркотики, переконана Ірина Яковець.

Змінити ставлення до засуджених суспільства загалом та кожної людини зокрема — це необхідна умова для того, щоб порушники закону не ставали вигнанцями та втрачали довіру роками у несприятливих

тюремних умовах, а отримали надію на повернення до повноцінного життя. Сприяти цьому покликаний так званий «сенситивний підхід» до наркоспоживачів.

«У нас, на жаль, на сьогодні позиція законодавця відносно хворого на наркоманію, вона

має більш каральний ухил. Тобто ти вживаєш наркотики, ти є злочинець, і ти маєш піти в тюрму. Ну є там певні винятки, але вони, як правило, по першому разу лише застосовуються до людини. І тому тут потрібно говорити про зняття кримінальної відповідальності за ці дії і застосування різних реабілітаційних програм», — додала Ірина Яковець.

Експерти переконані: варто сприяти тому, щоб працівник правоохоронного органу вбачав своїм завданням не притягнути до відповідальності, а зробити профілактику наркоманії в державі. Він має володіти елементами емпатії, бути чутливим, з розумінням ставитися до порушника закону.

Дуже складно зламати каральний ухил, якого вимагає суспільство. І хоч багато хто вбачає в такій гуманності відхід від дотримання законів, ці речі не взаємовиключають, зазначають співрозмовники. А найкращі можливості для реалізації сенситивного підходу є саме у пробації, до висновків якої у 80-90% випадків суди дослухаються.

«Україна точно може розвинути свою пенітенціарну систему, і прийде час, коли ми будемо з гордістю говорити, що в'язниця — це дійсно місце, яке виправляє людину, яка потім стає безпечною, може жити поряд з нами і нікому не нанести шкоди», — резюмувала заступник Міністра юстиції України Олена Висоцька.

Наталія МАМЧЕНКО

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Анастасія МАГОНОВА
CEO, власниця міжнародного
PR-агентства Magonova & Partners
та Kosatka.Media

"УКРАЇНСЬКІ В'ЯЗНИЦІ СТАНУТЬ ПРИВАТНИМИ"

Новини з такими заголовками минулого року активно поширювали російські і деякі українські ЗМІ, називаючи приватизацію в'язниць одним з етапів переходу пенітенціарної системи на комерційну основу.

У частині публікацій стверджували, що українські колонії вже переповнені ув'язненими, а тому після приватизації засуджених будуть переводити в інші виправні заклади, де умови їх перебування значно погіршаться.

Деякі новини взагалі переконували, що з нагоди приватизації в'язниць в Україні збираються влаштувати загальну амністію і просто випустять усіх ув'язнених на волю.

Зайве коментувати, що ці фейки не мають нічого спільного з реальністю.

По-перше, усі установи, які виставляються на аукціон є законсервованими об'єктами. Це близько 30 виправних закладів, які держава визнала непридатними для використання і закрила ще кілька років тому.

По-друге, правозахисники й справді кажуть, що в Україні утримують під вар-

В'язницям – свободу! Для чого приватизовувати виправні заклади?

ПРОЕКТ ПРИВАТИЗАЦІЇ В'ЯЗНИЦЬ В УКРАЇНІ – ЗРАЗОК НЕПРОСТОГО КЕЙСУ ДЛЯ ПІАР-ФАХІВЦЯ, ЯКИЙ ПРАЦЮЄ З ДЕРЖСЕКТОРОМ. З ОДНОГО БОКУ – НЕДОВІРЛИВЕ СТАВЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ ДО САМОГО ПОНЯТТЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАСНОСТІ, ЯКЕ СФОРМУВАЛОСЯ ЩЕ В ПОСТРАДЯНСЬКИХ 90-Х. З ІНШОГО – НЕГАТИВ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ, ВИКЛИКАНИЙ ХВИЛЕЮ МАНІПУЛЯЦІЙ І ФЕЙКІВ НА ЦЮ ТЕМУ. НЕ ДИВЛЯЧИСЬ НА ВСІ СКЛАДНОЩІ, НА ПОЧАТКУ ЧЕРВНЯ ФОНД ДЕРЖМАЙНА ПРОВІВ ПЕРШИЙ УСПІШНИЙ АУКЦІОН З ПРИВАТИЗАЦІЇ ЛЬВІВСЬКОЇ ВИПРАВНОЇ КОЛОНІЇ. ЦЕЙ ПРИКЛАД – ХОРОШИЙ ПРИВІД РОЗІБРАТИСЯ, НАСКІЛЬКИ МІФИ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ В'ЯЗНИЦЬ ВІДПОВІДАЮТЬ ДІЙСНОСТІ ТА НАВІЩО ЦЕЙ ПРОЕКТ ПОТРІБЕН ДЕРЖАВІ.

тою завелику кількість людей. Але мова тут про слідчі ізолятори, де кількість утримуваних є наслідком надмірної кількості рішень про арешт людей до винесення судового вироку.

Що ж стосується можливого погіршення і без того поганих умов перебування ув'язнених, проект "великої приватизації" якраз і був задуманий як спосіб вирішити проблему.

70% надходжень отриманих від приватизації потрапить до спеціального фонду Державного бюджету України на відбудову в'язничної інфраструктури – покращення умов у місцях позбавлення волі та будівництво нових виправних закладів, що відповідають сучасним вимогам.

ПРО НАПОВНЕННЯ БЮДЖЕТУ НЕ ЙДЕТЬСЯ

Традиційна недовіра до влади – загальна проблема комунікацій державного сектору в Україні. Вона є причиною виникнення міфів про ледь не кожну нову державну ініціативу.

Що стосується нашого випадку, я зустрічала дві наступних версії. За одною – при-

ватизацію в'язниць почали, щоб "залатати діри в бюджеті". За іншою – щоб "розпилити" кошти отримані від учасників аукціону.

Треба пояснити, що нинішній процес приватизації сильно відрізняється від того, що відбувалося в Україні раніше.

До цього, повідомлення про об'єкти, виставлені на продаж, розміщували у газеті "Відомості приватизації", яка виходила накладом у 400 примірників на всю Україну. Це обмежувало кількість учасників аукціонів і створювало можливості для корупційних схем.

Натомість сьогодні створено простий у користуванні маркет-плейс privatization.gov.ua з можливістю фільтрувати параметри, дивитися онлайн мапу і вибирати, що хочеш придбати у держави так само зручно, як на сайті OLX. Для кожного об'єкту створюється віртуальна кімната, куди завантажуються уся юридична та фінансова звітність.

Що ж до прозорості самих аукціонів – усі вони проходять через систему продажів Prozorro, що виключає вплив людського фактору чи можливість підтасовки результатів.

З фінансової точки зору, приватизація Львівської колонії стала не тільки першим успішним аукціоном у межах проекту "Велика приватизація в'язниць", але взагалі одним з найуспішніших прикладів малої приватизації.

Загалом від приватизації в'язниць у Фонді держмайна розраховують отримати близько 1 мільярда. З них, нагадаю, до бюджету потраплять лише 30%. Це зовсім не та сума, щоб говорити про якесь суттєве наповнення державного бюджету. Але проект приватизації в'язниць від початку і не мав цього на меті.

Сьогодні на утримання кожної із закритих колоній державі доводиться щороку витрачати до 5 мільйонів гривень. Це приклад дуже неефективного використання майна і тягар для бюджету.

Приватизація позбавляє державу від зайвих витрат, а що найголовніше – звільняє ці активи для перетворення з непродуктивних у продуктивні. Це дає набагато більше ніж разове надходження до бюджету – залучає сталі та стратегічні інвестиції.

У Сватівському центрі пробації працює п'ятеро людей. З 2017 керує установою капітан внутрішньої служби Володимир Калоша. Йому 31 рік.

За словами Володимира, пробація – це альтернативне покарання позбавленню волі. Якщо суд вирішив, що людина скоїла злочин середньої чи невеликої тяжкості – дрібна крадіжка, зберігання наркотиків для особистого вживання, дорожньо-транспортна пригода без тяжких наслідків тощо, то цю людину не ізолюють від суспільства і не саджають за ґрати, а вона відбуває покарання в громаді, де живе.

Станом на 1 липня 2021 на обліку у службі пробації перебуває понад 100 засуджених, зі Сватівської, Коломийчеської і Нижньодуванської громад.

– **Володимире, розкажіть, чим займаються працівники пробації?**

– На працівників нашого відділу покладені функції, які раніше виконувала кримінальна виконавча інспекція при департаменті виконання покарань. Але є різниця. Якщо людина перебуває на випробувальному терміні, то раніше вона тільки відмічалася у інспектора. Зараз цього замало. Потрібно, щоб людина виконувала певні заходи і показала, що вона виправляється.

Взагалі є три види пробації. Досудова – це коли суд дає нам завдання зібрати інформацію про правопорушника і надати висновок чи може ця людина відбувати покарання за місцем проживання. Втім суд може врахувати або не врахувати цю інформацію під час винесення вироку.

Ще є наглядова пробація – це коли наша служба наглядає вже за засудженим, а також слідкує за виконанням людиною призначених заходів та покладених законом обов'язків.

Пенітенціарна пробація – це коли людина відбула покарання у місцях позбавлення волі і готується до звільнення. Тоді адміністрація в'язниці надсилає до нас запит щодо можливості проживання цієї людини на нашій території. Тут ми тісно співпрацюємо з місцевою владою та центром зайнятості щодо проживання та працевлаштування колишнього засудженого.

Після вироку суду спочатку ми спілкуємося із засудженим, збираємо про нього інформацію, а потім визначаємо завдання, які людина має виконати. Взагалі своїх колег я б назвав соціальними юристами. Вони не юристи лише за освітою, а мають глибокі знання у сфері соціальної роботи. З іншого боку це соціальні працівники, так як вони повинні мати знання у сфері юриспруденції. Саме вони підбирають необхідні слова, щоб «достукатися» до засудженого, щоб переконати його радикально змінити своє життя. І коли все вдається, то це наша спільна перемога.

– **А які заходи повинен виконати засуджений?**

– Все залежить від правопорушення, яке здійснив засуджений, а також ще від багатьох чинників, які визначаються під час збору інформації про цю людину. Особливу увагу ми приділяємо факторам, які можуть вплинути на скоєння засудженим повторного кримінального порушення. Для кожної такої людини ми розробляємо індивідуальний перелік заходів, які спрямовані на мінімізацію фактору, що виявився вирішальним під час скоєння злочину, – це такі як алкоголь, низький соціальний статус, безробіття тощо.

Скласти профіль засудженого нам допомагають партнери – соціальні служби, центр зайнятості, працівники ліку-

вальних закладів, поліцейські, старости територій, бюро безоплатної правової допомоги, а ще психологи, лікарі та інші спеціалісти, які працюють на волонтерських засадах. Хоча скажу відверто, що волонтерів для такої роботи знайти не легко.

■ ІНТЕРВ'Ю

Як у Сватовому працює служба пробації?

ЧОМУ ВОНА ВАЖЛИВА ПРОБАЦІЯ І ЧИМ ДОПОМАГАЄ ЛЮДЯМ? СВАТІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ ВІДДІЛ «ЦЕНТР ПРОБАЦІЇ» У СВАТОВОМУ ЗНАХОДИТЬСЯ НА ПЛОЩІ ПРИВОКЗАЛЬНОЇ. ЦЕ ДЕРЖАВНА УСТАНОВА, ЯКА ПІДПОРЯДКОВУЄТЬСЯ МІНІСТЕРСТВУ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ. КЕРУЄ СВАТІВСЬКИМ ВІДДІЛОМ ПРОБАЦІЇ ВОЛОДИМИР КАЛОША. ВІН РОЗПОВІВ ЖУРНАЛІСТАМ СВАТОВЕ.СІТУ ЧИМ ЗАЙМАЮТЬСЯ ПРАЦІВНИКИ ЦЬОЇ УСТАНОВИ І ЧОМУ ЇХНЯ РОБОТА ВАЖЛИВА.

Після збору інформації за допомогою інструмента «оцінка ризику» ми визначаємо криміногенні фактори, за якими людина може вчинити повторне правопорушення. І вже потім розробляємо такий план заходів для засудженого, щоб максимально виключити скоєння людиною повторного злочину. Є різні шляхи – зустрічі засудженого із психологом, лікування від алкоголізму, працевлаштування тощо. Якщо судом людина на певний строк позбавлена права керувати авто чи займати певні посади, то за цим ми теж слідкуємо. Ще наша служба займається розшуком засуджених, якщо той у відповідні терміни не приходить до нас відмічатися.

Засуджені самі мають звітувати про виконання зобов'язань, інакше умовний

термін покарання може бути змінений на реальний. Причому за ґратами потрібно буде відсидіти повний строк, незалежно скільки засуджений був на випробувальному терміні. Якщо людина це розуміє, то намагатиметься виконувати усі призначені нашою службою заходи.

за зберігання одного патрону до автомата Калашникова. Так, це кримінальний злочин і є відповідна стаття, але ж суд тому і дає випробувальний термін, щоб людина мала змогу виправитися. А багато хто на такій людині вже ставить клеймо «зек».

– **Чи завжди засуджені використовують свій шанс на виправлення?**

– Наведу два приклади. Один сватівчанин часто випивав, зберігав наркотики, за що і отримав строк з випробувальним терміном. Під час розмови з клієнтом працівник відділу пробації провів мотиваційне інтерв'ювання і чоловік сам захотів вилікуватися від алкогольної залежності. Його направили на лікування до Сватівської обласної психіатричної лікарні, а потім ми разом із працівниками центру зайнятості допомогли йому працевлаштуватися на одне із місцевих підприємств. Вже більше року чоловік працює, отримує зарплату, веде нормальний спосіб життя, збирається створити сім'ю. На даний час вирішується питання в суді щодо його звільнення від відбування покарання.

А нещодавно засудили жінку з Хомівки, у якої п'ятеро дітей, за шахрайство – вона через інтернет «продавала» не існуючий товар. Жінка не скористалась поблажливістю судді і протягом випробувального терміну скоїла ще 9 аналогічних правопорушень. В результаті отримала чотири роки в'язниці. А це вже інше життя за іншими правилами. Навіть у слідчому ізоляторі люди «ламаються», не кажучи вже про в'язницю. Тобто людина не усвідомила наслідків своїх дій і не подумала про дітей, які залишаться на чотири роки без матері.

Ольга НАЙДЬОНОВА,
журналістка

– **З якими проблемами найчастіше стикається засуджений?**

– Найскладніше для засудженого – працевлаштуватися. Скажімо так, роботодавці не дуже охоче беруть на роботу таких людей. Хоча людина може бути гарним спеціалістом і цілком адекватною. Тоді ми особисто розмовляємо з роботодавцями. Ще допомагають нам у цьому наші партнери.

У суспільстві існують застарілі стереотипи по відношенню до всіх засуджених, незалежно від скоєного злочину. Думаю, це неправильно. Іноді людина просто потрапила у халепу або зробила фатальну помилку. Адже такий випадок може статися в житті кожного з нас. Наприклад, нещодавно чоловіка засудили

■ ЗАПИТУЙТЕ – ВІДПОВІДАЄМО

Чому премудрість
розмовляє притчами?

Якщо ви пам'ятаєте, Ісус говорив і навчав притчами. І сьогодні, нас хвилює теж саме питання, що хвилювало і його учнів: чому Він говорив притчами? Чи не простіше було пояснити усе без них? Чому Ісус не розмовував досконало свої притчі людям, а відкривав їхню суть лише учням, коли залишався з ними наодинці?

У Біблії написано, чому Ісус інших притчами навчав: Марка 4:10-12 – Коли ж залишився без народу, оточуючі Його, разом з дванадцятьма, запитали Його про притчу. І сказав Він їм: вам дано знати таємниці Царства Божого, а тим зовнішнім все буде в притчах; оскільки вони своїми очима дивляться, і не бачать; своїми вухами чують, і не розуміють; і якщо вони не навернулися, то нехай простяться їм їхні гріхи.

Отже Ісус використав притчі для того, щоб відкрити істину тим, хто шукає й приймає її і щоб одночасно з цим приховати істину від тих, хто не хоче її приймати. Це і є принцип мудрості.

■ ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС
«ДЗЕРКАЛО»

Как хочется в детство...

Посвящается памяти
любимой мамочки

Мама родная, как хочется в детство,
Опять быть в плену у тебя!
Как хочется снова поставить на место
Те сладкие жизни года.
Как хочется, чтобы меня ты ругала
За шалости, в сердце смеясь,
И быстро с улыбкою все забывала,
Ни капельки вовсе не злясь.
Как хочется рядышком мне тараторить,
В наивности ставя вопрос.
И ждать с умилением, чуточку споря,
Когда же утретя мой нос.
Мне многое хочется с детства, чтоб снова,
Опять возвратилось в наш дом:
Уют и тепло, нежно-доброе слово
И голос твой ласковый в нем.

Напиши

Напиши пару строк, просто так напиши.
Хочешь – шутку скажи и меня рассмеши.
Если грустно сейчас, то поплачься в письме,
Я пойму и утру все слезинки тебе...
Пусть не рвется письма эта добрая нить,
Наших мысленных встреч –

без разлук и обид,

Где мечта нам дает

птицей певчей взлетать,
Без притворства любить
и с надеждою ждать.

Напиши пару строк, чтоб в ночной тишине
Я услышал тебя и увидел во сне.
Оживи и войди в жизнь мою из письма,
Прикоснись и скажи: «Я навеки твоя!..»

Игорь ГОРИК

■ ДУМКИ ВГОЛОС

«Пам'ятаю слова священника...»

МАЙЖЕ ПРИ КОЖНІЙ УСТАНОВІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ ДЕРЖАВНОЇ
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ДІЮТЬ ЦЕРКВИ (ХРАМИ,
КАПЛИЦІ, МОЛИТОВНІ КІМНАТИ). ТУТ СВЯЩЕННИКИ РЕГУЛЯРНО
ПРОВОДЯТЬ БОГОСЛУЖІННЯ ДЛЯ ЗАСУДЖЕНИХ.

«Мною душу заспокоює каяття перед Господом за той поганий вчинок, який я здійснив, – ділиться з нами засуджений В. із Полтавської виправної колонії №64. – Та найбільше мене втихомирює, коли я запалюю свічку перед іконою. Згадую, як у моєму батьківському домі завжди була воскова свічка. Мати казала: “Вона очищає дім і зцілює від хвороби”. Особливо допомагає страсна свічка, яку освячують в церкві напередодні Великодня у Страсний четвер і яку віруючі зберігають упродовж року на покутті”.

“Пам'ятаю слова священника, який нам казав перед проповіддю, – пише засуджена О. із Збарзької виправної колонії №63 Тернопільської області. – Ось ці незабутні слова: “Свічний ритуал обов'язково супроводжується молитвою. Перед іконою Спасителя ми просимо: “Господи, допоможи мені, моїм близьким, подай їм те, що потрібно для порятунку душі, зміцни їх віру”. Звісно, не кожен наслідують щоразу турбувати своїми проханнями Бога, тому шукає допомоги в інших святих”.

А ось що розповідає засуджений М. із Коростенської виправної колонії №71 Житомирської області: “Я най-

частіше ставлю свічки перед іконами Богородиці та Миколая Чудотворця – заступника від усіх нещастя. Якщо в родині хтось занедужав, від хвороби позбавить цілитель Пантелеймон. Пантелеймон присвятив своє життя хворим, жебракам, убогим, безплатно лікував усіх, хто до нього звертався. Він відвідував у тюрмах в'язнів, особливо християн, якими були переповнені в'язниці і лікував їхні рани. Про це довідався імператор Максиміан і звелів відсікти йому голову. Це було у 305 році. Ікона Гурія, Самона і Ави-ва оберігає сімейні узи від суперечок; святої Варвари – від раптової смерті”.

Своїми думками ділиться ув'язнений Б. із Хмельницького слідчого ізолятора. “Як я потрапив сюди, не хочу розповідати в подробицях, – каже він. – Але дуже каюся за скоєне і хочу піти до церкви, щоб разом з іншими прославити Господа, помолитися і попросити у Нього прощення”.

Цей допис надійшов до редакції газети “Закон і обов'язок” від засудженого П. із Городецького виправного центру №131 Рівненської області: “Хочу вам сказати, що моя мати запалася 15 лютого церковною свічкою,

яка називається “громникою”. Ця свічка, придбана цього дня у церкві, несе в собі частинку Божого світла, стверджувала вона. Дехто вважає, що така свічка слугує своєрідним “громовідводом”.

Як бачимо, наші читачі розуміють, що для досягнення повноцінного змісту життя потрібно покаятися за свої гріхи і щиро попросити у Господа прощення. Пам'ятайте, після цього ваше життя наповниться миром душі, спокоєм, а головне – ви зможете поставити перед собою мету, до якої будете прагнути. І вона обов'язково здійсниться!

Зоряна НАГІРНЯК
* * *

Все мы в этой жизни что-то ищем,
Даже кто не ищет ничего.

Кто-то ищет светлое жилище,
Кто-то понемногу и всего...

Наша жизнь наполнена исканием
Счастья, мира, радости, любви,
Потому с особенным старанием
Постарайтесь главное найти!..

■ ВАРТО ЗНАТИ

Звільнення від гріховного тягаря

Засуджений М. з Білоцерківської ВК №35 пише, що «накоїв багато поганого у своєму житті. І сьогодні він кається про скоєне. І хоче детальніше довідатися про таїнство покаяння».

Таїнство покаяння встановив Сам Ісус Христос. Явившись святым апостолам після воскресіння Свого, Він сказав їм: “Прийміть Духа Святого: кому відпустите гріхи, тому відпустяться; на кому залишите, на тому залишаться” (Ін. 20, 23).

У справі покаяння і згладжування провини гріховної, крім внутрішнього сердечного каяття, необхідна ще й усна сповідь гріхів і пастирське відпущення їх.

Грішник має щиро, нічого не приховуючи, повідати отцю духовному свої гріхи, щоб одержати відповідне силі його гріхопадіння духовне покарання. Звичайно, всевидячий Бог, єдиний Лікар душ і тіл наших, і без нашої сповіді знає всі наші гріхи, зроблені таємно і навіть подумки.

Але Бог хоче нашої сповіді як свідчення нашого відвернення від гріха, нашої перемоги над самолюбством, нашої готовності звинуватити себе, упокоритися, щоб таким чином стати гідним помилування.

Бог знав, що Адам порушив Його заповідь у раю, і все ж запитував Його і вимагав визнання ним своєї провини. Знав також Бог, що Каїн убив свого брата Авеля, та запитував його: “Де Авель, брат твій?” (Бут.4, 9).

Бог запитує нас устами священника, і ми повинні щиросердно сповідати свої гріхи. І сама душа людини прагне сповіді. Про благодійну силу сповіді писав пророк Давид: “Коли я мовчав, постаріли кістки мої від щоденного стогону мого, бо день і ніч тяжіла наді мною рука Твоя; свіжість моя щезла, як у літню посуху. Але я відкрив Тобі гріх мій і не втаїв беззаконня мого; я сказав: сповідую Господу злочини мої, і ти зняв з мене провину гріха мого” (Пс.31, 3-5).

Гріх прощається іменем Божим, і до наших ран гріховних торкається всезцілююча благодать сповіді. Тому сповідь має супроводжуватися священнодійством відпущення; а отже, має здійснюватися перед священниками.

Смерть без покаяння і священницького відпущення – найстрашніша кара для душі. “Раб, який знав волю господаря свого і не виконував волі його, битий буде багато”, – застерігає Спаситель (Лк. 12,47).

На святій сповіді християнин з щирим жалем визнає свої гріхи перед священником і через нього отримує про-

щення від Самого Господа Бога. До сповіді треба готуватися щирою молитвою, постом і примиренням з усіма людьми. Усвідомивши свої провини, каятник повинен відчуті їх і почати нове життя в Бозі.

Обдумувати свої гріхи треба за заповідями Божими.

Поставте собі такі запитання:

Чи не втрачав я надії на Божє милосердя або нерозумно уповав на нього?

Чи не був забобонний, чи не вдавався до ворожби?

Чи не був грошлюбним, чи не шукав над усе шани, слави й багатства?

Чи не кривдив кого через свою злобу, скупість і пожадливість?

Чи побожно проводив неділі і свята, чи не лінувався ходити до церкви і брати участь у богослужінні? Як поводився в храмі Божому?

Чи сповідався і гідно причащався перед Великоднем?

Чи шанував батька й матір, допомагав їм і молився за них?

Чи сумлінно виконував свої службові обов'язки?

Чи не мав злоби й гніву на свого ближнього та чи допомагав людям?

Чи не думав убити або справді вбив кого, чи не шкодив кому наклепом, злим словом, чи не спокусив кого на зло?

Чи не віддавався нечистим пристрастям, чи не розладжував чужого родинного життя, чи не зраджував подружньої любові й вірності?

Чи не вкрив чого, чи не набував чого неправдою, чи не заздрич кому?

Чи не пиячив або бешкетував, чи не зневажав честь і добре ім'я ближнього?

Каятник має з усією щирістю висповідатися перед своїм духовним отцем у гріхах, нічого не приховуючи.

Звільнившись від гріховного тягаря, каятник прийме від священника епитимію, тобто вказівку на необхідні побожні подвиги, й, одержавши прощення своїх гріхів, удостоїться причаститися Святим Таїн Тіла і Крові Христових не на суд чи осуд, а на життя вічне.

Без сповіді віруючого не допускають до причастя. Кожний православний має сповідатися і причащатися не менше одного разу на рік – у Великий піст.

Підготувала Зоряна НАГІРНЯК

■ ДУХОВНІ АПОСТОЛИ

Петрів день – маківка літа

ДЕНЬ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА ХРИСТІЯНИ ЩОРОКУ ВІДЗНАЧАЮТЬ 12 ЛИПНЯ. САМЕ В ЦЮ ДАТУ ЗАВЕРШУЄТЬСЯ ПІСТ. ДАТА СВЯТА ПЕТРА І ПАВЛА ЩОРОКУ НЕЗМІННА: ПРАВОСЛАВНІ ХРИСТІЯНИ СВЯТКУЮТЬ ЦЕЙ ДЕНЬ 12 ЛИПНЯ.

ІСТОРІЯ СВЯТА ПЕТРА І ПАВЛА

Це свято сягає ще часів життя Ісуса. У сучасному світі воно не має такого великого значення, як тоді – сьогодні це просто день закінчення купальського циклу. Хоча насправді ми б мали багато часу приділити цьому незвичайному дню, присвяченому пам'яті двох перших Христових учнів. Петро – один з 12 апостолів. Він пройшов нелегкий шлях до віри, тричі зрадивши Ісуса, але все ж зміг розкаятись та навернутися до Бога. Коли почались гоніння за християнами, апостол Петро прийняв мученицьку смерть – його розп'яли на хресті.

Апостоли Петро і Павло, монастир Раддху, Афон. Залишки візантійської фрески

Святий Павло, на відміну від Петра, апостолом не був. Навпаки, спочатку він переслідував юдеїв. Утім, одного разу в місті Дамаск, де він боровся з християнами, йому явився Христос, і від потужного світла Павло осліп. Коли ж він розкався та увірував – зір повернувся. Помер він також мученицькою смертю – йому відтяли голову.

ТРАДИЦІЇ В ДЕНЬ ПЕТРА І ПАВЛА

Україні здавна вшановують святих апостолів Петра і Павла. До цього дня білили та святково вбирали хати, образи прикрашали чистими рюшниками, білили та розмальовували піч. До церкви йшли у святковому одязі. При цьому християнське свято тісно переплелось зі слов'янськими традиціями, тож деякі обряди мають і язичницький підтекст.

лин, покласти їх під подушку і, заплющивши очі, сказати: "Дванадцять трав з різних полів, дванадцять юнаків! Хто суджений-ряджений, мені покажися і на мене подивися".

Також дівчата у свято Петра і Павла "завивали берізку". Для цього на молодій березі вибирали три гілки, сплїтали їх в косу, і загадували бажання, повторюючи при цьому: "В ім'я Отця і Сина і Святого

Вважають, хто в ніч на Петра-Павла не спатиме – той весь рік щасливим і здоровим буде.

ЩО НЕ ВАРТО РОБИТИ У СВЯТО

На Петра і Павла не можна їсти ягоди та фрукти, зібрані в нинішньому році. Хто не дотримався цього правила – накликає на себе біди та недуги. Скуштувавши фруктів і ягід вро-

Народні прикмети 12 липня

Зі святом Петра і Павла пов'язані особливі прикмети про погоду:

Яку на Петра один дощ – врожай непоганий, два – добрий, а три – багатий.

Як йде на Петра дощ – буде гнити картопля.

Як на Петрів день спека – то на Різдво мороз.

Петрів день – це маківка літа, з моменту якої настає 40 спекотних днів.

Петрівки холодні – рік голодний.

Духа!". Укутували гілочку звичай червоною стрічкою і міцною травою. Через три дні дівчата знову приходили до берези та дивилися – якщо коса не зів'яла і не розпустилася – то бажання обов'язково збудеться. Березову косу після ворожіння обов'язково розпускали.

жаю цього року, потрібно йти в храм, і пригостити фруктами і ягодами жебраків, або віднести ці дари природи на могили померлих.

У цей день також забороняється одружуватись закоханим парам, інакше нічого доброго це не принесе.

Підготувала Уляна ГОРУК

■ ТРАДИЦІЇ НАШОГО НАРОДУ

«На Івана Купала цілу нічку блукала...»

ОДНИМ З НАЙПОЕТИЧНІШИХ, НАЙЧАРІВНІШИХ СВЯТ, СПОВНЕНИХ ЛЮБОВНИХ ЧАР ТА ТАЄМНИЧОСТІ, ВВАЖАЄТЬСЯ СВЯТО ІВАНА КУПАЛА, ЯКЕ ПРИПАДАЄ НА 7 ЛИПНЯ (24 ЧЕРВНЯ ЗА СТАРИМ СТИЛЕМ). ЦЕ ДЕНЬ ЛІТНЬОГО СОНЦЕСТОЯННЯ: СОНЦЕ НАБИРАЄ НАЙБІЛЬШОЇ СИЛИ. ЙОГО БЛАГОДАТНЕ ТЕПЛО РОЗЛИВАЄТЬСЯ ПО ВСІЙ ЗЕМЛІ, ПРОГРІВАЄ ВОДУ В РІЧКАХ, СТАВКАХ І ОЗЕРАХ НАСТІЛЬКИ, ЩО З ЦЬОГО ДНЯ ВЖЕ МОЖНА КУПАТИСЯ.

Наші пращури ще з язичницьких часів, не розуміючи багатьох явищ природи, обожнювали і поклонялися життєдайним силам природи – воді і сонцю, про що свідчать обов'язкові атрибути цього свята – очищення вогнем та водою, ігри та магичні дії біля річок та озер. Свято Купала з його атрибутами, а також легенда про дивовижний світ папороті відомі багатьом європейським народам і відзначається ними. Це свідчить про племінну спорідненість народів індоєвропейської сім'ї, їхнє спільне вірування, культуру, традиції.

Що ж це за свято Івана Купала, які легенди і повір'я з ним пов'язані і як його святкують у нас в Україні? Воно прийшло до нас із прадавніх часів. Купало – язичницький бог праукраїнців. Відзначала свято переважно молодь. У Купальську, а пізніше почали казати в Іванову ніч купалися у річках і озерах. Дівчата пле-

ли вінки і пускали на воду (ворожили на долю), співали купальських пісень і водили танки навколо заквітчаного й прикрашеного ягодами вербового дерева.

Іван Купало символізував триумф плодючих сил природи, її могутність, що, як ніколи, заявляла про себе у цей день і тужавим хлібним колосом, і стиглими вишнями, і плодами, що дозрівали в садах, лісовими ягодами й грибами, цілющими травами.

У теплій ночі на Івана Купала люди вбачали щось особливо таємниче. А шукачі цілющих рослин найбільше вірили у магію трав, скупаних у росах цієї незвичайної ночі.

Жила у ті далекі часи у людях віра в чудодійну силу чар-зілля – у папороті, яка лише в Іванову ніч може розкрити людині найзаповітніші таємниці природи, вказати, де закопані скарби. І віра ця не полишає людей і досі. Отож, щороку

знову й знову палають багаття, стрибають через полум'я парубки і дівчата, а дехто й вирушає у пошуках царівни-квітки...

На Івана Купала цілу нічку блукала, Викопала коріння з-під білого каменя. Полоскала на броду, заправляла у меду, Приставила до жару – кипи, корінь, помалу.

Іще корінь не вкипів, а вже козак прилетів.

За народними віруваннями, у цю ніч до сходу сонця трави мають сильні цілющі і чудодійні властивості. Є звичай: і молоді, і старі мають викупатися цього дня і походити босоніж по росі.

Зоряна НАГІРНЯК

КІНОКЛУБ

«Будуємо разом корабель сімейного благополуччя!»

ВИХОВАНЦІ КРЕМЕНЧУЦЬКОЇ ВИХОВНОЇ КОЛОНІЇ ДОЛУЧИЛИСЬ ДО ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ РОДИНИ В РАМКАХ КІНОКЛУБУ МЕДІА-ПРОСВІТИ З ПРАВ ЛЮДИНИ DOCUDAYS UA.

Зустріч відбулась під гаслом: «Будуємо разом корабель сімейного благополуччя!». Для юнаків організували перегляд та обговорення документальної стрічки «Моя щаслива непростя родина», яку створила режисерка з Нідерландів Тесса Луїза Поп. Ця дотепна молодіжна документальна стрічка розповідає про трьох сподіваних дівчат різного віку. Між ними є дещо спільне: незвичайна побудова родини. У фільмі дівчата знайомлять свої родини і вперше діляться своїми почуттями та захопленням перед батьками. Після перегляду підлітки дізналися, що таке батьківство, фінансові ресурси родини, сімейний бюджет.

Зрозуміли, що сім'я – це школа любові, взаєморозуміння та поваги для дорослих і дітей. Модератор поділилася із юнаками порадами, як правильно будувати сімейне життя. Розповіла про батьківську любов та стилі виховання дітей в сім'ї. Наприкінці учасники побудували «Корабель сімейного благополуччя». Під час підведення підсумків зустрічі вихованці щиро поділилися думками про свої майбутні родини, про дружин та майбутніх дітей.

Український День родини досить молоде свято і відзначається з 2012 року. Святкування цього дня має щорічний характер і встановлено на 8 липня.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Декілька фактів про все на світі!

- В середньому, людина з'їдає 4 павуки щороку під час сну.
- У більшості людей, випадає від 50 до 100 волосинок в день. Питання в тому, куди вони пропадають?
- Середньостатистична людина має на голові від 85000 до 150000 волосинок.
- Юпітер є найбільшою планетою в сонячній системі Землі.
- Білки забувають, де вони заховали 50% горіхів.
- В холодну погоду нігті ростуть швидше. Дивно!
- Тільки люди плачуть, через почуття. Відмінно!
- Мухаммед є найпоширенішим ім'ям в світі!
- Для середньостатистичної людини потрібно близько 7 хвилин, щоб заснути.
- Ви можете зробити заміну долара в 293 різних варіантах монет.
- В середньому, одна з кожних 2 мільйонів людей помирають від падіння з ліжка. Будьте обережні, не смішно.

- Середньостатистичний чоловік проводить протягом всього свого життя близько 3100 годин за голінням.
- Чи знаєте ви, що перший бронжилет був винайдений жінкою? Круто!
- Будівництво Паризького собору Нотр-Дам розпочалося у 1015 році і було потрібно більше 400 років, щоб закінчити. Було завершено в 1439 році.

- Якщо людський шлунок не буде виробляти новий шар слизової кожні два тижні, то він буде повністю перетравлювати самого себе.
- У році 31557600 секунд. Приголомшливо!
- Одна п'ята частина всіх публікацій з Японії – комікси. Перший власник компанії Marlboro Філіп Морріс помер від раку легенів.

СКАЖУТЬ ЖЕ ЛЮДИ!

Вентилятор, який стоїть над чайником, і дме в обличчя, нагадає чоловікові про літо. Верески та крики дружини в цей момент нагадають про чайок та море...

* * *

Раніше я любив літо, але потім зрозумів, що літо може бути в будь-який час року, були б гроші... Тепер я люблю гроші.

* * *

– Перші три дні канікул я провів у Альпах.
– А решту?
– Решту – в гіпсі...

* * *

"УРА, канікули!" – кричали вчителі й, збиваючи учнів, бігли додому!

Батьки запускали в небо повітряні кульки, пили шампанське, зі сльозами обіймаючись, не вірячи своєму щастю!

* * *

Начальник пожежної охорони запитує підлеглого:
– Іване, я викликав вас для того, що б дізнатися, як ви переносите спеку?

– Не дуже ... але якщо треба ... то я готовий!
– Ні, ні, не треба таких жертв: просто підете у відпустку в грудні.

* * *

– Щоліта до нас приїжджає в гості теща. Міжнародного масштабу в цій події, звичайно, немає, але елементи тероризму присутні.

* * *

Помер старий офіціант. Вдова вдарилася в містику, зайнялася спиритизмом. Одного разу спробувала викликати дух чоловіка, але столик не ворухився.

– Єдіку, – заплакала жінка, – чому ти не з'являєшся?
– Я цей столик не обслуговую – роздався в темряві слабкий голос.

* * *

Ви заміжня? – питає суддя жінку свідка.
– Мій чоловік помер п'ятнадцять років тому.
– Але ж у вас п'ятеро маленьких дітей! – Але помер чоловік, а не я!

* * *

– Ну, і як у вас з близнюками?
– Втомилися дуже, не висипаємося, часу на себе бракує.

– А як Оленка?
– Оленка – це я. Петро виглядає ще гірше.

* * *

В поліцію забігає чоловік і говорить:

– Я прийшов здатися властям!
– А що ви накоїли?
– Я вдарив свою жінку...
– І вбили її?
– Ні, що ви! Навіть не подрапав.
– Ну, це дрібниці. Можете йти.
– Ні за що! Вона стоїть за цими дверима!

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Закон і обов'язок

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №23071-12911ПР
від 27.12.2017 року

Засновник: державна установа
«Генеральна дирекція
Державної кримінально-виконавчої служби України»

Редактор: Людмила КРАВЧЕНКО

Адреса редакції:
04050, м.Київ-50, вул. Юрія Іллєнка, 81

Телефон: 481-05-33
e-mail: zio@kvs.gov.ua